

Τὸ Δελτίον διδοται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς τῶν. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμᾶται ἐπιπλέον: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 55, ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

944. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος Ε'. 23 Ἀπριλίου 1878. Ἀριθ. 121 (59). Λεπ. 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 257-272 Περιεχόμενα: Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας. — Τὸ μοναστήριον τοῦ Μωδουσίου. — Θάνατος Καραϊσκάκη. — Ἡ νόησις τῶν ζώων. — Περὶ οἰκοδομημάτων πρὸς διατήρησιν τῆς καθαριότητος παρὰ ταῖς πλατείας καὶ τοῖς δημοσίαις τόποις τῶν μεγάλων πόλεων, ὑπὸ Ἑρνέστον Ζίλλερ. — Ἰματισμὸς Ἀφρικανικῆς βασιλείσης. — Προρατικὸν παράφρονος. — Ἀλγίθια. — Τὸ ἀσθενὲς παιδίον. — Σημειώσεις. — Ὑγιεινὴ. — Πρακτικὰ γνῶσις.

945. Ἡ Ἑλλάς ἐξετασμένη γεωλογικῶς καὶ ὄρυκτολογικῶς ὑπὸ Ἀνδρέου Κορδέλλα, ὄρυκτολόγου. Κατ' αἴτησιν τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσίν τοῦ 1878. Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Φιλοκαλίας», 1878, 8ον, σ. ια' καὶ 189.

946. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ Συλλόγῳ τῆς «Ἀδελφότητος» κατὰ τὴν 22 Μαρίου, τελουμένου πολιτικοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 καὶ τῶν νῦν, ὑπὸ Μεθοδίου Παπαναστασσοπούλου, Ἀρχ. καὶ διευθυντοῦ τῆς Ἱερ. Σχολῆς. Ἐν Ἐρμουπόλει, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Προόδου», 1878, 8ον, σ. 15.

947. Οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις. [Πολιτικὴ οἰκονομία - Δημοσιονομία - Καταστάσις]. Ἀριστείδης Κ. Οἰκονόμος, εἰσαγγελέως παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἑστίαις, Ὑπαρχτῆς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ἔτος 6ον, φυλ. 62ον, Ἀπρίλιος 1878. Ἐν Ἀθήναις, 8ον, σ. 49-96. Περιεχόμενα: Δημοτικὴ δασμολογία. — Νομισματοποιήσις τοῦ Ἀργύρου, ὑπὸ Ρ. Ἀντωνιάδου, διδάκτορος τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. — Οἰκοδομὴ μονωτικῶν φυλακῶν. — Ταχυδρομικὰ προνόμια ἐν Ἑλλάδι. — Προχωματικὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιχειρήσις. — Ἐκπαίδευσις τῶν τυφλῶν. — Συμβολατογράφοι ἐν Ἑλλάδι. — Μεγάλοι Τράπεζαι ἐν Ἑλλάδι.

948. Βύρων. Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Φιλολογικοῦ συλλόγου «Βύρωνος», τῇ ἐπιστασίῳ ἐπιταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Τόμος Γ', φυλλ. δ'. Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Μέντορος», 1878, 8ον, σ. 193-248. Περιεχόμενα: Περὶ τοῦ Ἄλου ἢ τῆς Ἄλου, πόλεως τῶν Ἀγαθῶν Φθιωτῶν, ὑπὸ Ι. Φ. Βερέττα. — Περὶ φιλολογίας καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς, ὑπὸ Βασίλ. Γ. Βυθούλκ. — Τέχνη τοῦ δημηγορεῖν καὶ συγγράφειν, ὑπὸ Ἀνδρ. Λασκοράτου. — Ὁ πρῶτος Φαναριώτης (ἱστορικὴ μελέτη) ὑπὸ Μ. Ι. Γεδεών. — Στοιχεῖα ὀγεινῆς ἀτομικῆς καὶ δημοσίας, ὑπὸ Σ. Μπαλάνου. — Παρακμὴ τῆς Παλικῆς Νομαρχίας.

949. Ἀθήναις. Ἐφημερίς μετὰ εἰκονογραφίῶν. Ἔτος Γ', ἀριθ. 7, 15 Ἀπριλίου 1878. Τέτον, ὑπὸ Α. Κωνσταντινίδου. — Συλλογαὶ φυσικῶν ἀντικειμένων, ὑπὸ Ε. Α. Κεχαγιά. — Πάπας Λέων ΙΓ'. — Τὸ βιβλίον τῆς φύσεως. — Ἡ πρώτη ἡλικία ἐν Ἑλλάδι. — Ποικίλα. — Λογοπαίγνια. — Αἰνίγματα.

950. La Vie de province en Grèce, par le baron d'Estournelles de Constant. Paris, 1878, Hachette, 1 vol. in-18.

951. Saint Athanase, étude littéraire par M. E. Fialon, 1 vol. in 8°, Paris, Thorin, 1878.

952. La Diplomatie et la Question d'Orient. 1877-1878. Paris, E. Denlu, éditeur, 1878, in 8°, p. 36.

Ἐπιφανῆς ἐργάτης τῶν γραμμάτων, πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς διαπλάσεως τοῦ γένους, καὶ τοῦ ὁποῦ

οὐδεὶς ὑπάρχει σχεδὸν Ἕλληνα ὃ μὴ ἀγνοῶν τὸ ὄνομα, ὃ μὴ διδάχθαις ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτοῦ τὰ γράμματα τὰ ἑλληνικά, ὃ Σκαρλάτος Δ. Βυζάντιος, ἀπέβησε τῇ 11 Ἀπριλίου ἐν Ἀθήναις. Τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀθρόα ἡκολούθησε μέχρι τὰς ἡμερῶν ἡ νεότης καὶ πλῆθος πολλὸ κατηχητῶν, διδασκάλων καὶ λογίων. Δύο λόγοι ἐξεφωνήθησαν, ὃ μὲν ἐπικηδέσιος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου, ὃ δὲ ἐπιτάφιος ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Πανταζῆ. Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Βλάχου ἀποσπόμενα τὰ ἐπόμενα, λυπούμενοι ὅτι τὰ στενὰ ὄρια τοῦ φύλλου ἡμῶν δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν διόκληρον τὸν λόγον, δι' οὗ ὁμοῦνται αἱ ἀρεταὶ τοῦ σεβαστοῦ διδασκάλου. Ἐγενήθη κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐν Μολδαυίᾳ, ὅπου ὁ πατὴρ αὐτοῦ περιεβάλλετο ἐν τῶν πρώτων ἀξιωματῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ αὐλῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη, ἐπαίδευσεν τὰ πρώτα γράμματα ὃ Βυζάντιος ἐν τῇ ὀνομαστῇ σχολῇ τῆς Ἐφεσῆς-Κρήνης· ἐξ αὐτοῦ δὲ κατόπι, διὰ μελέτης ἐνδεδουλωμένη καὶ ἀδαπώτου, αὐτοδίδακτος οὕτως εἰπὲν καὶ ἔμψυτον ἔχων οὐ μόνον τὴν βούλησιν ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τῆς μαθήσεως, κατέστη ἐν βραχείᾳ εἰς τῶν διαπρεπεστάτων ἐν γράμμασι ὀμηλικῶν. Ἄλλ' ἐνῶ ὃ Σκαρλάτος ἀνεγίνωσκε τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Σοφοκλῆ, ὠρθησεν ἀπὸ βαρέος ὕπνου τὸ ἑλληνικόν, καὶ ἐσήμανεν τὸ ἐπιθετικὸν ἐγερτήριον. Ἐσφάζετο ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ἢ τουρκικῆ φρουρᾶ τοῦ Ἰασιού, ὃ ἱερὸς λόγος προηλείφετο παρὰ τὴν τρίχρουν σημαίαν εἰς τὴν θύσαν τοῦ Δραγατσίου, οἱ Ἕλληνες ἡγεμόνες προσέφερον τὸ στέμμα τῶν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὃ προστάτης τοῦ Βυζαντίου καλλιμάχιστος οἶκος ἐσφενδονίζετο σύσσωμος εἰς ὑπεροχίαν ὑπὸ τῆς καχυπόπτου ἐξουσίας, παρασύρων μεθ' αὐτοῦ καὶ τὸν Σκαρλάτον.

Ἐνὲν ὅλα ἔτη διέμεινε ὃ ἀκμαῖος τότε νεανίας ἐν ἐξορίᾳ, τὰ πάνθηνα ὑποστάς, μέχρις οὗ ἔθηκεν εἰς αὐτὰ τέρμα τὸ νικηφόρον πέρας τοῦ ἐθνικοῦ ἀγώνος καὶ ἡ συγκρότησις τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Τὰ μακρὰ ὄμοια ἔτη τοῦ ἐν ὑπεροχῇ βίου ὄρισαν, ὡς ὃ καυστικὸς ἥλιος τοὺς μεσημβρινούς καρπούς, τὸν νοῦν καὶ τὴν μάθησιν τοῦ νεανίου εἰς σύνομα ἀνδρικήν καὶ εἰς παιδείαν πολυμερῆ καὶ βάσιμον οὕτω δέ, ὅτε λαγὼν τῆς ἐλευθερίας διεσώθη εἰς τὴν ἐλευθερίαν πατρίδα, ὀλίγοι ἦσαν οἱ πρὸς αὐτὸν ἰσοῦμενοι ἐν γράμμασι καὶ ἱκανότητι, καὶ ὃ Σκαρλάτος ἐτάχθη εὐθὺς, ἀσπίσιον εὐρημα, ὁπᾶλληλος τῆς ἐπὶ τῶν ἑσπερικῶν Γραμματείας. Εἶτα προήχθη ταχέως εἰς σύμβουλον τῆς γραμματείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διωρίσθη μετ' ὀλίγων μέλος τῆς σπουδαιότητας τότε ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐν βραχείᾳ πάλιν χρόνῳ ἐπίτροπος βασιλικῶς παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ. Ἀλλὰ τῆς θέσεως ταύτης ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ κατὰ τὰ 1836 διαστάς πρὸς τὴν Ἀντιβασιλείαν ὡς πρὸς τὰ προνόμια τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ὧν ἔνθερος πάντοτε καὶ ἀδαπώτος μέχρις ἐσχάτων ὑπῆρξεν πρόμαχος ὃ ἀνὴρ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τοῦ ἔτους 1854, ὅτε διωρίσθη Διευθυντῆς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ κράτους, ἐπὶ δέκα ὅλα καὶ ὀκτὼ ἔτη διέμεινε ἰδιωτεύων ὃ Βυζάντιος, διὰ τοῦ καλῆμου τοῦ καὶ μόνου, ὡσεὶ γίγας χαλκέντερος, παλαίον κατὰ τῶν ὀλικῶν τοῦ βίου ἀναγκῶν, διὰ τοῦ καλῆμου ἐκείνου, ὅστις τοσοῦτον κατέστη ἔκτοτε προσφιλεῖς καὶ γνώριμος εἰς πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων μαθόντας γράμματα ἑλληνικά. Ἐγκλειστος ἐν τῷ μικρῷ του σπουδαστηρίῳ, ἤμερον ἔχων καὶ διαυγῆ τὴν διάνοιαν, τὴν δὲ καρδίαν πρᾶον καὶ ἀμνησικακῶν, ἔμενε ἡμέρας ὅλης καὶ βραδείας νυκτὸς κῆπτον ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ περυσινῶς ἐραζόμενος, ἔνεος πρὸς τὸν ἔσω κόσμον, ἀρκοῦσαν ἔχων ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς γλυκείας στοργῆς τῶν οικείων ἀδιατάρακτον τέρψιν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς φιλολογικῆς του παραγωγῆς ἐνδύμαχον ἐκείνην εὐχαρίστησιν, ἣν αἰσθάνονται μόνου οἱ τὴν ἔμψυτον καὶ εὐγενῆ πρὸς τοῦτο ἀνάγκην συνεισδότες, καὶ καθήκον ἐαυτῶν ὑπολαβόμενους τὴν μετάδοσιν τοῦ ταλάντου. Τότε ἐγενήθησαν τὰ ἀλλεπάλληλα φιλολογικὰ ἔργα τοῦ Σκαρλάτου, ὧν δὲν μνημονεύω, διότι μνημονεύει τὴν στιγμήν ταύτην πάντων ὡμῶν ὃ νοῦς καὶ ἡ καρδία. Τότε παρεχθῆσαν εἰς φῶς τὰ διπλὰ καὶ τριπλὰ λεξικά. Ἄτινα ἐπαίδευσαν δύο μέχρι τοῦδε καὶ πολλὰς ἔτι θέλουσι παιδεύσει γενεάς· τότε συνετάχθη καὶ ἤρξατο ἐκδιδόμενον τὸ βραδύτερον συμπληρωθῆν κλασικὸν ἀληθῶς καὶ κάλλι-

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἱστορικά προβλήματα.

1.

Τίνες κόραι ἐξ Ἀθηνῶν ἔγειναν βασίλισσαι τοῦ Βυζαντίου;

Ἀριθμητικά προβλήματα.

2.

Οἰκοδεσπότης τις ἔθεσεν ἐν τῷ ὑπογείῳ του 32 φιάλας οἴνου κατὰ τὴν ἐπομένην τάξιν, παρατηρήσας εἰς τὸν συνοδευόμενον αὐτὸν ὑπρέτην του ὅτι ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς πρέπει νὰ φαίνωνται πάντοτε ἑννέα φιάλαι.

32 φιάλαι

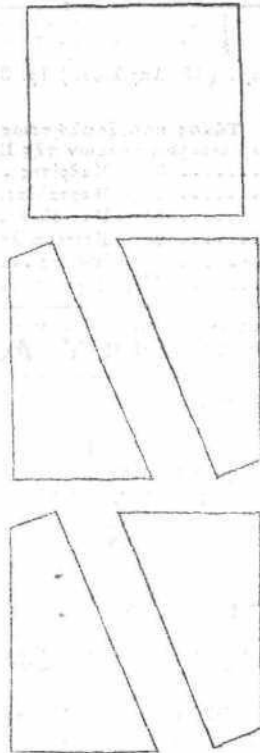
1	7	1
7		7
1	7	1

Ὁ ὑπρέτης ἔκλεψε δώδεκα φιάλας εἰς τρεῖς φορές, ἤτοι ἀνὰ τέσσαρας φιάλας ἐκάστοτε, καὶ ἐν τούτοις καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἐπισκέψεις τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ οἰκοδεσπότης ἐν τῷ ὑπογείῳ ἐφαίνοντο πάντοτε ἑννέα φιάλαι ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς. Πῶς διέθεσεν ὁ ὑπρέτης τὰς φιάλας;

Παίγνια.

3.

Σχομιάτισον ἐν τετράγωνον μὲ τὰ κατωτέρω σχήματα.

4.

Ἐπὶ τῶν κατωτέρων 4 καθέτων γραμμῶν πρόσθεσον ὁμοειδήσους θελήσας ἄλλας γραμμὰς ὥστε νὰ κατορθωθῇ ὁ ἀριθμὸς 3.

Κυθόλεξα.

25.

• • • α
• • • ρ
• • • η
α ρ η ε

Αἰνίγματα.

26.

Εἰς γόραν κεῖμ' ἐπίπεδον μὲ μέλη μετρημένα,
Εἶμ' ἐν καὶ πέντε τρίπατον καὶ τοῦ ἐνὸς εἶμ' ἕνα,
Ἐνόσω τρέγω, στέκομαι, πλὴν ἂν σταθῶ, δὲν μένω.
Ἐνόσω φεύγω, σώζομαι, ἂν φύγω ἀποθαίνω.
Ὅτε παρήμην, ἔλειπα, τώρα ποῦ λείπω, νὰ με.
Ἄν μ' ἀπορῆς καὶ μ' ὀλ' αὐτὰ, νὰ μ' εὐρῆς τώρα κάμε.
Ἴδὲ μ' ἐμπρὸς εἰς τὰ ἔδω κ' ἐμπρὸς ἐκεῖ ἴδέ με.
Ἐὶ σὲ φωνάζω, δὲν ἀκούς; ἔ! φίλε, ἀκουσέ με.
— Ποῦ; μέσα, ἔξω κάθισαι; ποῦ μὲ καλεῖς νὰ τρέξω;
— Μέσα ἔς τὸ μέσα κατοικῶ καὶ ἔξ' ἀπὸ τὸ ἔξω.
— Ματαίως, βλέπω, σὲ ζητῶ.— Πολλὰ μακρὰν τί τρέχεις;
Τὸν ἑαυτὸν σου σκάλις, κ' ἐπάνω σου μὲ ἔχεις.
— Σὲ ἤβρα ὁμως σ' ἔχασα.— Ἄν μ' εὐρῆς δὲν μὲ χάνεις.
— Πίπτω καὶ γίνεσ' ἄφαντος.— Πέσε καὶ δις μὲ πιάνεις.

Λεξιγρίφοι.

27.

Συνώνυμον τοῦ κόσμου,
Ἀρχαῖας δόξης λείψανον συνήθως εἶμαι μόνον'
Ἄν λείψῃ ὁ λαμὸς μου,
Διασκεδάσεις παιδικῶν θὰ σ' ἀναμνήσω χρόνων.

[Τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας» χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται].

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

Ἐνὶ ἀναγνώσει. Κατὰ τινὰ ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, ἀρχικὴ πατρίς τῶν ὀψηλῶν ἀνδρικῶν πέλων, τοῦ καλὸν μαινοῦ, ὅπερ ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ φέρῃ πᾶς μὴ ἐπιθυμῶν νὰ θεωρηταί ἀμφιβόλου διαγωγῆς καὶ ἠθῶν ὑπόπτων, εἶνε τὸ θεῖόν. Ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ χώρᾳ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας ἔκπαλαι ἦσαν ἐν κοινῇ χρήσει ὀψηλοὶ κυλινδρικοὶ πῆλοι παντοειδῶν χρωμάτων. Ἐτι καὶ νῦν ἄπαντες γενικῶς φέρουσι τοιοῦτους: οἱ μὲν ἄπλοοι πολῖται λευκοὶ χρώματος, οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ μέλανος, οἱ καλὸν γηροὶ κίτρινου καὶ ὁ μέγας Λάμας, ὁ ὑπατος θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς αὐτῶν, μόνος πορφυροῦν. Παρὰ τοῖς καθολικοῖς χριστιανοῖς οἱ καρδινάλιοι ἔχουσι τὸ αὐτὸ ὅπερ καὶ ὁ μέγας Λάμας προνόμιον, φέροντες πῆλον πορφυροῦν, πλατύχρον ὅμως καὶ οὐχὶ κυλινδρικοῦ ὡς ἐκεῖνος. — κ. κ. Δ. Ε. Μόναχον, Κ. Σ. Βενετιαν, Γ. Β. Ἀλεξάνδρειαν, Α. Τ. Ἰδραν, Κ. Η. Α, Ε. Θ. Κωνσταντινούπολιν, Δ. Β. Παρισίους, Κ. Μ. Δ. Π. Πάτρας, Α. Κ. Σόρον. Ἐλήφθησαν. — Δομινῶ. Ὁ ἀγαπῶν τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἀκολουθεῖ ἀκουσίως τοῦ τοῦ θεῖου τοῦ Ἰησοῦ λόγιον: ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. — κ. Π. Ν. Π. Πάτρας. Ἐκ τῶν τοῦ Βαλζῆκ ἐδημοσιεύθησαν, καθ' ὅσον εἰς ἐξέφραμον, μεταφράσεις μόνον τῆς «Φυσιολογίας τοῦ γάμου», τοῦ «Υγιάνει» καὶ τοῦ «Βαλαντίου» (ἐν τῇ Ν. Ἐπιτομῇ) ἐκ δὲ τῶν τοῦ Ρουσσῶ, ἐκτὸς τοῦ «Κοινωνικοῦ συναλλάγματος», μόνον ἀποσπάσματα τινὰ ἐκ τῆς «Νέας Ἐλοΐζης» καὶ διηγημάτων τι ἢ «Φανταστικῆ βασιλισσᾶς». — Μικρῶ π τ η ν ῶ. . . . plus nombreux que choisi. — Κ. Ε. * Ἐν τῷ Journal des debats τῆς 21-23 Ἀπριλίου εὑρίσκειτε λεπτομερείας. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν μεταφράσιν αὐτῶν, διότι φοβούμεθα μὴ κατασχεθῇ τὸ φύλλον μας ἐν Ρωσίᾳ, ὅπου ἤρχισεν ἤδη νὰ ἔχη πολλοὺς συνδρομητὰς. — κ. Ν. . . Ἡ Histoire d'un crime τοῦ Β. Οὐγκῶ δύνανται νὰ θεωρηθῇ δεικνύουσα ἱστορία τῶν κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ πραξικοπήματος τῆς 2 Δεκεμβρίου, δι' οὗ ἐνηλθον εἰς τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας Ναπολεὼν ὁ Γ'. Ὁ α' τόμος τοῦ συγγράμματος τούτου (οὗ τινος πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐξεδόθη ὁ 6' τόμος) ἔσχεν ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνὸς ἐξ ἡ κ ο ν τ α ἐκδόσεις.